

III SA/Po 651/20**UZASADNIENIE**

E

Zarząd Powiatu [...] uchwałą z [...] kwietnia 2020 r., nr [...], działając na podstawie art. 32 ust. 2 pkt 5 ustawy z 5 czerwca 1998 r. o samorządzie powiatowym (tekst jedn. Dz. U. z 2019 r., poz. 511 ze zm., dalej: "u.s.p."), z dniem podjęcia uchwały powierzył M. H. stanowisko pełniącego obowiązek Dyrektora Szpitala [...] w [...] – na czas oznaczony, do czasu zawarcia umowy na stanowisku dyrektora Szpitala z osobą wyłonioną w trybie określonym w art. 49 ustawy z 15 kwietnia 2011 r. o działalności leczniczej (tekst jedn. Dz. U. z 2019 r., poz. 295 ze zm., dalej: "u.d.l."), nie dłużej jednak niż na 3 miesiące (§ 1 uchwały). Warunki zatrudnienia, o którym mowa w § 1, określone zostaną w umowie o pracę (§ 2).

Wojewoda rozstrzygnięciem nadzorczym z [...] sierpnia 2020 r., nr [...], orzekł o nieważności powyższej uchwały ze względu na istotne naruszenie prawa.

Organ nadzoru przedstawił stanowisko Zarządu Powiatu [...], w świetle którego powierzenie pełnienia obowiązków dyrektora placówki jest rozwiązaniem tymczasowym dyktowanym koniecznością zapewnienia bieżącej operatywności szpitala w okresie przejściowym – pomiędzy dniem opróżnienia stanowiska, a dniem wyłonienia nowego dyrektora zgodnie z art. 49 u.d.l., którego konieczność podjęcia ujawniła się ponadto w sytuacji panującego stanu epidemii COVID-19. Upoważnienia udzielone przez poprzedniego dyrektora były kwestionowane w obrocie prawnym. Osoba, której powierzono pełnienie obowiązków ma przy tym odpowiednie wykształcenie oraz doświadczenie do tymczasowego kierowania szpitalem. Powierzając jej te obowiązki nie formułowano jednak wobec niej oczekiwań dotyczących przedstawienia zaświadczenia z rejestru karnego.

Wojewoda stwierdził, że instytucja "powierzenia pełnienia obowiązków" nie znajduje oparcia w przepisach prawa, nie przewiduje jej zwłaszcza wskazany jako podstawa prawna uchwały art. 32 ust. 2 pkt 5 u.s.p. Regulacje ustawy o samorządzie powiatowym stanowią jedynie o generalnej kompetencji organu wykonawczego powiatu w zakresie zatrudniania i zwalniania kierowników jednostek organizacyjnych powiatu. Powierzenia pełnienia obowiązków kierownika SPZOZ nie można uznać za sposób nawiązania stosunku pracy, o którym mowa w art. 49 ust. 1 pkt 1 u.d.l. w sytuacji braku przeprowadzenia konkursu, a tym samym nie można uznać, aby organem właściwym na podstawie art. 32 ust. 2 pkt 5 u.s.p. był zarząd powiatu.

Odnosząc się do podnoszonych przez Zarząd okoliczności organ nadzoru zwrócił uwagę, że w statucie szpitala przewidziano sytuację przekazania, czy rozdzielania obowiązków kierownika podmiotu pośród jego zastępców. Wakat na stanowisku kierownika nie powoduje automatycznie unieważnienia udzielonych przez niego upoważnień. Wojewoda nie zgodził się ze stanowiskiem Zarządu, że w stanie faktycznym zaistniały jakieś szczególne okoliczności, które mogłyby uzasadniać dopuszczalność czasowego powierzenia pełnienia obowiązków dyrektora szpitala.

Na koniec organ nadzoru wskazał, że bez względu na okoliczność, czy następuje obsadzenie stanowiska kierownika danej placówki służby zdrowia w sposób prawem przepisany, czy też dochodzi tylko do czasowego "powierzenia pełnienia obowiązków", to wymagania ustawowe względem osoby faktycznie sprawującej kierowanie zakładem opieki zdrowotnej muszą być spełnione. Tymczasem osoba wskazana przez Zarząd nie spełniała wszystkich kryteriów z art. 46 ust. 2 u.d.l.

W skardze skierowanej do tut. Sądu, wnosząc o uchylenie rozstrzygnięcia nadzorczego w całości, Powiat [...] zarzucił naruszenie:

1) art. 79 ust. 1 u.s.p., przez jego błędną wykładnię i niewłaściwe zastosowanie polegające na przyjęciu, że uchwała Zarządu Powiatu [...] z [...] kwietnia 2020 r., nr [...], w sprawie powierzenia pełnienia obowiązków dyrektora Szpitala [...] w [...] jest sprzeczna z prawem, pomimo braku podstaw takiego wnioskowania,

2) art. 32 ust. 2 pkt 5 u.s.p., przez jego błędną wykładnię i niewłaściwe zastosowanie kwestionujące możliwość tymczasowego zatrudnienia pełniącego obowiązki kierownika podmiotu leczniczego (SPZOZ), pomimo że uprawnienie to mieści się w zakresie kompetencji do sprawowania kierownictwa, jaka przysługuje organowi wykonawczemu wspólnoty samorządowej wobec samorządowych jednostek organizacyjnych, w tym samorządowych osób prawnych, a bez wykreowania stosunku pracy, którego przedmiotem jest zarządzanie (tymczasowe) zakładem leczniczym nie jest możliwe formułowanie obowiązku zarządzania przez kogokolwiek, nawet przy założeniu skuteczności upoważnień udzielonych przez dotychczasowego dyrektora jednostki,

3) art. 46 ust. 2 u.s.p., przez jego błędną wykładnię i niewłaściwe zastosowanie polegające na przyjęciu, że wymóg spełnienia kryteriów sformułowanych dla kierownika podmiotu leczniczego (SPZOZ) dotyczy również przypadków tymczasowego powierzenia pełnienia obowiązków, podczas gdy brak podstaw dla takiego wnioskowania, albowiem przepis ten dotyczy podstawowego trybu powołania na stanowisko (co do zasady po przeprowadzeniu konkursu),

4) art. 49 u.d.l., przez jego błędną wykładnię i niewłaściwe zastosowanie polegające na przyjęciu, że przepis ten wyłącza możliwość choćby tymczasowego powierzenia obowiązków kierownika zakładu leczniczego bez przeprowadzenia konkursu, podczas gdy w regulacji tej nie można wyprowadzić niedopuszczalności powierzenia pełnienia obowiązków, skoro przedmiotem jej jest zastosowanie podstawowego trybu powołania na stanowisko dyrektora, a nie trybu wyjątkowego, jakim jest tryb powierzenia pełnienia obowiązków na czas określony, do czasu obsady stanowiska w wyniku konkursu,

5) art. 21 ustawy z 23 listopada 2008 r. o pracownikach samorządowych (tekst jedn. Dz. U. z 2019 r., poz. 1282 ze zm., dalej: "u.p.s.") per analogiam, polegające na wykluczeniu możliwości tymczasowego powierzenia pełnienia obowiązków, nawet jeśli przemawiają za tym potrzeby jednostki,

6) art. 79 ust. 4 u.s.p., przez uchylenie się od jego zastosowania, choć w okolicznościach sprawy (przy założeniu, że w ogóle doszło do naruszenia prawa) istniały ku temu podstawy,

7) art. 79 ust. 3 u.s.p., przez ogólnikowe i zdawkowe zreferowanie stanu faktycznego w rozstrzygnięciu nie spełniające standardów w tym zakresie, w szczególności ograniczenie opisu stanu faktycznego do bardzo ogólnikowego zreferowania treści pism w sprawie.

Ponadto, na podstawie art. 106 § 3 ustawy z 30 sierpnia 2002 r. – Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (tekst jedn. Dz. U. z 2019 r., poz. 2325 ze zm., dalej: "P.p.s.a.") Powiat wniósł o przeprowadzenie dowodów z dokumentów wyszczególnionych w uzasadnieniu na okoliczności w nim wskazane.

Powiat wskazał, że na mocy uchwały nr [...] Zarządu Powiatu [...] z [...] lutego 2020 r. w sprawie rozwiązania umowy o pracę z dyrektorem Szpitala [...] – Samodzielnego Publicznego Zakładu Opieki Zdrowotnej w [...] w drodze porozumienia stron rozwiązana została umowa o pracę na stanowisku dyrektora Szpitala. W związku z powyższym podjęto działania służące obsadzeniu rzeczzonego stanowiska zgodnie z regulacjami ustawy o działalności leczniczej. W szczególności powołano komisję konkursową (uchwała nr [...] Zarządu Powiatu [...] z [...] marca 2020 r. w sprawie przyjęcia składu komisji konkursowej

do przeprowadzenia postępowania konkursowego na stanowisko dyrektora szpitala), a [...] kwietnia 2020 r. ogłoszono konkurs na powyższe stanowisko (uchwała nr [...] Zarządu Powiatu [...] z [...] kwietnia 2020 r. w sprawie ogłoszenia konkursu na stanowisko dyrektora szpitala). Już po rozwiązaniu stosunku pracy z dotychczasowym dyrektorem szpitala ogłoszono na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej stan zagrożenia epidemicznego spowodowany zakażeniami COVID-19, a następnie ogłoszono na terytorium RP stan epidemii spowodowanej zakażeniami COVID-19. Postępowanie konkursowe, które miało wyłonić kandydata na nowego dyrektora nie doprowadziło za pierwszym razem do wyłonienia kandydatury. W dniu [...] maja 2020 r. ogłoszono ponownie konkurs na stanowisko dyrektora Szpitala (uchwała [...] Zarządu Powiatu [...] z [...] maja 2020 r. w sprawie ogłoszenia konkursu na stanowisko dyrektora szpitala). W dniu [...] lipca 2020 Zarząd Powiatu [...] podjął uchwałę nr [...] w sprawie powierzenia funkcji dyrektora Szpitala [...] w [...] kandydatowi wyłonionemu w konkursie.

W opisanym powyżej stanie faktycznym do Zarządu zaczęły docierać informacje o kwestionowaniu upoważnień udzielonych przez poprzedniego dyrektora szpitala jego zastępcom, co dezorganizowało funkcjonowanie szpitala. Zresztą w ocenie Powiatu udzielenie upoważnienia nie kreuje zobowiązania do działania i odpowiedzialności za zarządzanie całym szpitalem. Powierzenie pełnienia obowiązków dyrektora szpitala nastąpiło zatem na czas niezbędny do zakończenia postępowania konkursowego i wyłonienia kandydata (a nie zamiast niego, jako rozwiązanie docelowe) i to w okolicznościach nie mających precedensu. W ocenie Powiatu trudno wyobrazić sobie sytuację bardziej szczególną i usprawiedliwiającą tymczasowe pełnienie obowiązków dyrektora Szpitala, niż nie mający precedensu stan epidemii i to w sytuacji przedłużającej się procedury konkursowej.

Wojewoda w odpowiedzi na skargę wniósł o jej oddalenie, podtrzymując dotychczas prezentowane stanowisko.

Wojewódzki Sąd Administracyjny w Poznaniu zważył, co następuje:

Skarga nie zasługuje na uwzględnienie.

W pierwszej kolejności wskazać trzeba, że zgodnie z art. 15zsz4 ust. 3 ustawy z 2 marca 2020 r. o szczególnych rozwiązaniach związanych z zapobieganiem, przeciwdziałaniem i zwalczaniem COVID-19, innych chorób zakaźnych oraz wywołanych nimi sytuacji kryzysowych (tekst jedn. Dz. U. z 2020 r., poz. 1842 ze zm.) przewodniczący może zarządzić przeprowadzenie posiedzenia niejawnego, jeżeli uzna rozpoznanie sprawy za konieczne, a przeprowadzenie wymaganej przez ustawę rozprawy mogłoby wywołać nadmierne zagrożenie dla zdrowia osób w niej uczestniczących i nie można przeprowadzić jej na odległość z jednoczesnym bezpośrednim przekazem obrazu i dźwięku. Na posiedzeniu niejawnym w tych sprawach sąd orzeka w składzie trzech sędziów. Wobec aktualnej sytuacji epidemicznej zaistniały wskazane w tym przepisie podstawy do rozpoznania niniejszej sprawy na posiedzeniu niejawnym, o czym strony zostały dodatkowo uprzedzone celem umożliwienia zajęcia ewentualnych dalszych stanowisk w sprawie.

Zaskarżone rozstrzygnięcie nadzorcze Wojewody wydane zostało w oparciu o art. 79 ust. 1 u.s.p., który przewiduje, że uchwała organu powiatu sprzeczna z prawem jest nieważna. O nieważności uchwały w całości lub w części orzeka organ nadzoru w terminie nie dłuższym niż 30 dni od dnia jej doręczenia organowi nadzoru. Organem nadzoru z mocy art. 76 ust. 1 u.s.p. jest wojewoda. Nadzór sprawowany jest na podstawie kryterium zgodności z prawem (art. 77 u.s.p.). Jednak w przypadku nieistotnego naruszenia prawa, o czym stanowi art. 79 ust. 4 u.s.p., organ nadzoru nie stwierdza nieważności uchwały, ograniczając się do wskazania, iż uchwałę wydano z naruszeniem prawa.

Na gruncie przywołanych przepisów zachodzi konieczność rozróżnienia istotnego oraz nieistotnego naruszenia prawa. Pojęcie "istotnego naruszenia prawa" nie zostało zdefiniowane w żadnej z ustaw

samorządowych, tak samo jak pojęcie "sprzeczności z prawem". W literaturze wypracowano pogląd, aprobowany w orzecznictwie, że do istotnych wad, prowadzących do skutków, które nie mogą być tolerowane w demokratycznym państwie prawnym, zalicza się między innymi naruszenie przepisów prawa ustrojowego oraz prawa materialnego, a także przepisów regulujących procedury podejmowania uchwał. Sprzeczność z prawem uchwały organu jednostki samorządu terytorialnego zachodzi w sytuacji, gdy doszło do jej wydania z naruszeniem przepisów wyznaczających kompetencję do podejmowania uchwał, podstawy prawnej podejmowania uchwał, przepisów prawa ustrojowego, przepisów prawa materialnego przez wadliwą ich wykładnię, a także z naruszeniem przepisów regulujących procedurę podejmowania uchwał (por. M. Stahl, Z. Kmiecik, Akty nadzoru nad działalnością samorządu terytorialnego w świetle orzecznictwa NSA i poglądów doktryny, Samorząd Terytorialny 2001, z. 1-2, s. 101-102).

Stanowisko, jakie przedstawione zostało w skardze, zmierza w tym względzie w dwóch odmiennych kierunkach. Po pierwsze, Powiat [...] kwestionuje, aby objęta rozstrzygnięciem nadzorczym uchwała Zarządu Powiatu [...] była sprzeczna z prawem, z czego wywodzi naruszenie art. 79 ust. 1 u.s.p. polegające na jego niewłaściwym zastosowaniu w sprawie. Po drugie, Powiat stwierdza, że nawet, gdyby uznać, że doszło do naruszenia prawa, to miało ono charakter nieistotny, stąd w jego ocenie organ nadzoru uchybił art. 79 ust. 4 u.s.p., przez jego niezastosowanie. Ponadto, skarżący wskazał na naruszenie przez Wojewodę art. 79 ust. 3 u.s.p., które polegać ma na ogólnikowym zreferowaniu w uzasadnieniu stanu faktycznego sprawy.

Zarzuty, jakie podniesione zostały w powyższym zakresie w skardze nie zasługują na uwzględnienie.

Podstawowa argumentacja skarżącego Powiatu [...] poprzez którą stara się on wykazać, że Wojewoda błędnie uznał brak podstaw prawnych do powierzenia kwestionowaną uchwałą pełnienia obowiązków kierownika podmiotu leczniczego, skupia się wokół zarzutów naruszenia art. 32 ust. 2 pkt 5 u.s.p., art. 49 u.d.l., przez ich błędną wykładnię i niewłaściwe zastosowanie, a także naruszenia art. 21 u.p.s., który miałby znaleźć zastosowanie w sprawie – zdaniem skarżącego – per analogiam. Z przedstawioną w tym względzie argumentacją nie sposób się zgodzić.

Podzielić trzeba wyrażany w orzecznictwie sądów administracyjnych pogląd (zob. zwłaszcza wyrok NSA z 23 czerwca 2016 r., sygn. akt II OSK 1272/16, por. także wyrok NSA z 27 czerwca 2017 r., sygn. akt II OSK 1200/17, dostępny w Centralnej Bazie Orzeczeń Sądów Administracyjnych, na stronie: <http://orzeczenia.nsa.gov.pl>), w świetle którego określona w art. 32 ust. 2 pkt 5 u.s.p. kompetencja zarządu powiatu w zakresie zatrudniania i zwalniania kierowników jednostek organizacyjnych powiatu ma charakter generalny. Biorąc pod uwagę, że niniejsza sprawa dotyczy dyrektora Szpitala [...] w [...] – to jest kierownika podmiotu leczniczego nie będącego przedsiębiorcą, działającego w formie samodzielnej publicznej zakładu opieki zdrowotnej – zastosowanie będą miały uregulowania szczegółowe, a mianowicie przepisy ustawy z 15 kwietnia 2011 r. o działalności leczniczej.

Zgodnie z art. 49 ust. 1 pkt 1 u.d.l. w podmiocie leczniczym niebędącym przedsiębiorcą przeprowadza się konkurs na stanowisko kierownika, który stosownie do ust. 2 tego artykułu ogłasza podmiot tworzący. Przesłanki wymagane od osób, które mają pełnić stanowisko kierownicze określa art. 46 ust. 2 u.d.l., zgodnie z którym kierownikiem podmiotu leczniczego niebędącego przedsiębiorcą może być osoba, która: 1) posiada wykształcenie wyższe; 2) posiada wiedzę i doświadczenie dające rękojmię prawidłowego wykonywania obowiązków kierownika; 3) posiada co najmniej pięcioletni staż pracy na stanowisku kierowniczym albo ukończone studia podyplomowe na kierunku zarządzanie i co najmniej trzyletni staż pracy; 4) nie została prawomocnie skazana za przestępstwo popełnione umyślnie. Jeżeli do konkursu nie zgłosiło się co najmniej dwóch kandydatów lub w wyniku konkursu nie wybrano kandydata albo z kandydatem wybranym w postępowaniu konkursowym nie nawiązano stosunku pracy albo nie zawarto

umowy cywilnoprawnej, o czym stanowi już art. 49 ust. 3 u.d.l., podmiot tworzący ogłasza nowy konkurs w okresie 30 dni od dnia zakończenia postępowania w poprzednim konkursie. Jeżeli zaś w wyniku postępowania w dwóch kolejnych konkursach kandydat nie został wybrany z przyczyn określonych w ust. 3, stosownie do art. 49 ust. 4 u.d.l., podmiot tworzący nawiązuje stosunek pracy albo zawiera umowę cywilnoprawną z osobą przez siebie wskazaną po zasięgnięciu opinii komisji konkursowej. Art. 49 ust. 6 u.d.l. przewiduje przy tym, że z kandydatem na stanowisko określone w ust. 1, wybrany w drodze konkursu lub wskazanym w trybie jego ust. 4, nawiązuje się stosunek pracy albo zawiera umowę cywilnoprawną na 6 lat. Okres ten może być przedłużony do 8 lat, jeżeli do osiągnięcia wieku emerytalnego pracownikowi brakuje nie więcej niż 2 lata.

Istotne z punktu widzenia niniejszej sprawy jest to, że pomimo występującej w administracji publicznej praktyki "powierzenia pełnienia obowiązków", jak miało to miejsce w uchwale zakwestionowanej zaskarżonym rozstrzygnięciem nadzorczym, instytucja taka nie znajduje oparcia ani na gruncie ustawy z 15 kwietnia 2011 r. o działalności leczniczej, ani ustawy z 5 czerwca 1998 r. o samorządzie powiatowym – nie przewidują jej zwłaszcza przywołane powyżej przepisy tych ustaw, w tym art. 32 ust. 2 pkt 5 u.s.p. wskazany jako podstawa prawna zakwestionowanej uchwały Zarządu Powiatu [...] z [...] kwietnia 2020 r., nr [...], w sprawie powierzenia pełnienia obowiązków dyrektora Szpitala [...] w [...]. Przepis ustawy o samorządzie powiatowym, jak zostało to już wspomniane, stanowi jedynie o generalnej kompetencji organu wykonawczego powiatu w zakresie zatrudniania i zwalniania kierowników jednostek organizacyjnych powiatu. Wskazane zaś przepisy ustawy o działalności leczniczej dotyczą nawiązywania stosunku zatrudnienia wyłącznie z kierownikiem w podanych formach i trybie, to znaczy w trybie postępowania konkursowego bądź wskazania osoby kierownika i w formie stosunku pracy albo zawarcia umowy cywilnoprawnej – a nie w drodze powierzenia obowiązków i to bez przeprowadzania postępowania konkursowego. Ustawodawca nie przewidział – w rozważanym obecnie stanie prawnym, w którym podjęto zakwestionowaną uchwałę – jakiegokolwiek tymczasowego rozwiązania w razie niedokonania wyboru kandydata na stanowisko kierownika w wyniku pierwszego postępowania konkursowego, przyjmując konieczność przeprowadzenia dwóch takich postępowań i dopiero wówczas przewidując możliwość wyboru osoby wskazanej przez podmiot tworzący – po zasięgnięciu opinii komisji konkursowej – na zasadzie art. 49 ust. 4 u.d.l.

Podkreślić przy tym trzeba, że odpowiedzialność za zarządzanie podmiotem leczniczym niebędącym przedsiębiorcą ponosi kierownik tego podmiotu, o czym mowa w art. 46 ust. 1 u.d.l., w związku z czym określenie "powierzenie pełnienia obowiązków" kierownika oznaczałoby w istocie delegowanie wszystkich jego funkcji, kompetencji, uprawnień i powinności, które są przynależne stanowisku kierownika. Brak zastrzeżenia przez ustawodawcę w ustawie o działalności leczniczej możliwości zastosowania wskazanej instytucji interpretować należy kategorycznie. Dokonując w konsekwencji czynności powierzenia pełnienia obowiązków dyrektora Szpitala [...] w [...] organ wykonawczy Powiatu przyjął domniemanie swych kompetencji niewyrażonych wprost w obowiązujących wówczas przepisach, co należało uznać za niedopuszczalne.

Chybione w tym względzie okazało się również odwołanie do art. 21 u.p.s., który w sprawie nie może znaleźć zastosowania. Zgodnie z art. 2 pkt 2 u.p.s. przepisy tej ustawy stosuje się do pracowników samorządowych zatrudnionych w starostwach powiatowych oraz powiatowych jednostkach organizacyjnych. Samodzielny publiczny zakład opieki zdrowotnej, będący osobą prawną (art. 50a u.d.l.), nie mieści się w zakresie zastosowania cytowanej ustawy. Poza tym zwrócić trzeba uwagę na art. 3 u.p.s., zgodnie z którym przepisów ustawy nie stosuje się do pracowników zatrudnionych w jednostkach wymienionych w art. 2, których status prawny określają odrębne przepisy. Gdyby zatem nawet uznać, że w niniejszej sprawie nie jest przeszkodą dla zastosowania art. 21 u.p.s. brzmienie art. 2 pkt 2 tej ustawy, to rzeczony przepis nie mógłby znaleźć zastosowania z uwagi na art. 3 u.p.s. W orzecznictwie przyjmuje się

bowiem, że kierownik zakładu opieki zdrowotnej nie jest pracownikiem samorządowym z uwagi na odrębną pragmatykę pracowniczą osób zatrudnionych w zakładach opieki zdrowotnej i objęcie tymi przepisami także kierownika zakładu opieki zdrowotnej (zob. m.in. wyrok WSA z 5 września 2013 r., sygn. akt VII SA/Wa 835/13, CBOSA).

Przyjęte przez tut. Sąd stanowisko znajduje potwierdzenie w zmianie stanu prawnego, jaka nastąpiła na mocy art. 9 pkt 1 ustawy z 14 sierpnia 2020 r. – o zmianie niektórych ustaw w celu zapewnienia funkcjonowania ochrony zdrowia w związku z epidemią COVID-19 oraz po jej ustaniu (Dz. U. z 2020 r., poz. 1493). Dodany do art. 46 u.d.l. ust. 3a przewiduje, że w przypadku odwołania kierownika podmiotu leczniczego niebędącego przedsiębiorcą albo w innym przypadku nieobsadzenia stanowiska kierownika podmiotu leczniczego niebędącego przedsiębiorcą, podmiot tworzący wyznacza do pełnienia obowiązków kierownika jednego z jego zastępców albo innego pracownika spełniającego warunki określone w ust. 2 albo zatrudnia w tym celu inną osobę spełniającą warunki określone w ust. 2 na okres nie dłuższy niż 6 miesięcy liczony od dnia odwołania kierownika podmiotu leczniczego niebędącego przedsiębiorcą albo od dnia nieobsadzenia tego stanowiska. Przepis art. 49 ust. 6a stosuje się odpowiednio. Dopiero zatem powyższą nowelizacją ustawodawca przewidział możliwość – w określonych tam sytuacjach – wyznaczenia bądź zatrudnienia osoby do pełnienia obowiązków kierownika podmiotu leczniczego niebędącego przedsiębiorcą, co oznacza, że do momentu jej wejścia w życie – to jest do [...] września 2020 r. – brak było do tego podstaw prawnych.

Skoro objęta zaskarżonych rozstrzygnięciem nadzorczym uchwała Zarządu Powiatu [...] wydana została bez podstawy prawnej nie sposób zgodzić się z wyrażoną w skardze argumentacją wskazującą na naruszenie przez Wojewodę art. 79 ust. 1, czy ust. 4 u.s.p. Sytuacja, w której organ administracji publicznej podejmuje działania – w tym przypadku w formie uchwały – pomimo braku umocowania, jakie wyrażone być powinno w przepisach prawa powszechnie obowiązującego (por. art. 7 Konstytucji RP), oceniona być musi, jako naruszenie prawa i to naruszenie, które nie może być zaakceptowane w demokratycznym państwie prawnym – a więc naruszenie istotne. Wojewoda prawidłowo wobec tego orzekł o nieważności rzeczony uchwały w oparciu o art. 79 ust. 1 u.s.p., nie stosując w tym przypadku art. 79 ust. 4 u.s.p. Bez znaczenia pozostają przy tym okoliczności faktyczne, na które powołuje się skarżący Powiat, mające mieć znaczenie szczególne i precedensowe, bowiem ich zaistnienie – w świetle obowiązujących wówczas przepisów prawa – nie aktualizowało po stronie Zarządu Powiatu [...] kompetencji do powierzenia oznaczonej osobie stanowiska pełniącego obowiązki kierownika podmiotu leczniczego, stąd za bezzasadny należało uznać także zarzut naruszenia art. 79 ust. 3 u.s.p., abstrahując już od tego, że stanowisko, jakie miało świadczyć o zgodności z prawem kwestionowanej uchwały, zostało przez Wojewodę w uzasadnieniu rozstrzygnięcia nadzorczego zreferowane w stopniu dostatecznym. Ostatnie czyni bezzasadnym także ujęty w skardze, a oparty o art. 106 § 3 P.p.s.a., wniosek dowodowy.

Na koniec podzielić trzeba stanowisko zaprezentowane w przywołanym już powyżej wyroku NSA z 23 czerwca 2016 r., sygn. akt II OSK 1272/16, zgodnie z którym bez względu na okoliczność, czy następuje obsadzenie stanowiska kierownika podmiotu leczniczego niebędącego przedsiębiorcą w sposób prawem przepisany, czy też dochodzi tylko do czasowego "powierzenia pełnienia obowiązków", to wymagania ustawowe względem osoby faktycznie sprawującej kierownictwa zakładem opieki zdrowotnej muszą być spełnione. W niniejszej sprawie wobec osoby, której powierzono stanowisko pełniącego obowiązki dyrektora Szpitala [...] w [...] nie wykazano spełnienie wymogu z art. 46 ust. 2 pkt 4 u.s.p., tym samym osobie tej i z tej przyczyny nie można było powierzyć rzeczony stanowiska.

Wobec powyższego, na podstawie art. 151 P.p.s.a., skargę oddalono.